

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Hertz, Henrik (1854-07-29)

Citation: Hertz, Henrik: "BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Hertz, Henrik (1854-07-29)", i *Breve fra og til Henrik Hertz*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 147. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990301-000-shoot-L0019903010000070.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Henrik Hertz

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hertz, Henrik, *Breve fra og til Henrik Hertz,*

*Fra Hertz til J. L. Heiberg.
Hvidøre d. 29de Juli 1854*

Høistærede Ven! Deres Skrivelse af 22de April d. A., hvormed fulgte det retournerede Exemplar af »Onkel Jokums Idee« (indleveret med Titel »Tantes Planer«), har jeg alt en Tid villet besvare, men kunde ikke ret blive enig med mig selv, om jeg foreløbig skulde acquiescere ved Tilbagesendelsen, eller strax udbede mig et Overskjøn og derved maaskee opnaae et heldigere Resultat. Det forekommer mig nemlig ikke, at s. 148dette Stykke er saaledes, at Theatret kan nægte det Opførelse. Som De veed, tager jeg meget Hensyn til Skuespillernes Dom om et for Scenen bestemt Skuespil, og blandt disse er jeg saa heldig at have Deres Kones Mening afgjort for mig. Næsten over intet af mine Skuespil har hun fældet en saa gunstig Dom, som over dette, og udtalt denne sin Mening, ikke blot ved et Besøg i mit Hjem men for flere af Theatrets Medlemmer, saaledes for D'Hrr. Wiehe, Høedt og fl., saa at jeg ikke tør betvivle, hun ogsaa har anseet Stykket for vel skikket til Opførelse.

Imidlertid har jeg senere betænkt, at det maaskee ikke var saa tilraadeligt at lade et Skuespil af den Art følge umiddelbart efter »Et Offer«, eftersom begge ere beregnede paa det mere dannede, men mindre talrige Publicum. Det kommer da nu an paa, om det nye Skuespil, jeg herved har den Fornøielse at tilstille Dem, »Den Yngste«, tør ansees for mere skikket til at følge efter »Et Offer«, saaledes at jeg, hvis denne Nyhed reusserede, maaskee senere kunde tænke paa at bringe »Onkel Jokums Idee« paany paa Bane. Sidstnævnte vil sandsynligvis inden den Tid være trykt, og man vil da maaskee have Leilighed til at erfare s. 149Publicums Mening om Stykket, og saaledes kunne gaae frem med større Sikkerhed.

»Den Yngste« er paa en Maade en Pendant til »Toniotta«. Men som dette spilles i Kirkestaten, hvis Indbyggere ere af mere mørk, men ogsaa mere dybsindig Natur, hiint derimod i og ved det ulige muntre og livligere Neapel, saa er ogsaa Grundtonen i disse to Stykker i Meget forskjellig. Naar man har sagt, at Italienerne altid talte, som om de skjendtes, saa gjælder dette allermeest om Neapolitanerne; men det bliver saa ogsaa ved de heftige Ord, Mord og Drab hører man sjelden til. Denne Talens Iiterhed vil De finde Spor af hos de fleste af Stykkets Personer.

At der nu i »Den Yngste« er sat flere Interesser og fra forskjellige Sider i Bevægelse, at Stykket er endeel mere fatteligt for et stort Publicum end de to Skuespil, jeg sidst har indsendt, troer jeg at turde antage; og det skulde være mig kjær, om det ogsaa i andre Henseender vilde behage Dem.

Som jeg erfarer, er Deres Kone reist til et Bad for sin Helbreds Skyld. Mine og alle hendes Venners og Beundreres bedste Ønsker ledsage hende.

Deres hengivne
Henrik Hertz.